

تاثیر ملاتونین بر مارکرهای کبدی و کلیوی رت های دیابتی شده با استرپتوزوتوسین

تاریخ دریافت مقاله: آبان ۱۳۹۹

تاریخ پذیرش مقاله: آذر ۱۳۹۹

حامد صفرزاده سراسکانرود^۱، فلور زرگری^۲

^۱ کارشناس ارشد، بیوشیمی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مرند

^۲ دکتری تخصصی بیوشیمی، عضو هیئت علمی، گروه علوم پزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مرند

نام نویسنده مسئول:

حامد صفرزاده سراسکانرود

چکیده

استرس اکسیداتیو نقش مهمی در دیابت و سایر بیماری های مرتبط با اکسیژن دارد. ملاتونین، یک هورمون پینه آلی است که به عنوان یکی از پاک کننده های رادیکال های اکسیژن شناخته می شود و عامل مفیدی برای درمان بالقوه بیماری های مرتبط با استرس اکسیداتیو است. بدین منظور این مطالعه بررسی اثر ملاتونین بر مارکرهای کبدی و کلیوی رت های دیابتی شده با استرپتوزوتوسین است. برای این کار ۴۰ رت نر بالغ در ۴ گروه ده تایی (گروه غیردیابتی کنترل، غیر دیابتی تیمار شده با ملاتونین با دوز ۲۰ mg/kg/i.p، دیابتی کنترل و دیابتی تیمار شده با ملاتونین) تقسیم شدند. برای دیابتی کردن رت ها از تزریق داخل صفاقی ۶۰ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن استرپتوزوتوسین استفاده شد. رت ها ملاتونین را در دوز ۲۰ mg/kg از طریق تزریق داخل صفاقی دریافت نمود. و بعد از تیمار ۶ هفته مارکرهای کبدی (آلانین آمینو ترانسفراز ALT، آسپاراتات آمینوترانسفراز AST و آلکالین فسفاتاز ALP) و کلیوی (اوره، کراتی نین، اسید اوریک) و میزان گلوکز سرم مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که مصرف ملاتونین میزان افزایش آنزیم های کبدی ALT, AST, ALP, در رت های دیابتی را به طور معنی داری کاهش داد. $P < 0/05$ ، همچنین با مصرف ملاتونین میزان افزایش گلوکز، اوره، اسید اوریک، کراتینین در رت های دیابتی شده را به طور معنی داری کاهش داد. $P < 0/05$ ، مصرف ملاتونین در رت های دیابتی باعث کاهش تغییرات هیستوپاتولوژی بافت کبد و کلیه گردید. مصرف ملاتونین باعث بهبود فعالیت آنزیم های کبدی و مارکرهای کلیوی در رت های دیابتی می شود. لذا استفاده از مکمل ملاتونین می تواند در پیشگیری از عوارض دیابت موثر واقع شود.

واژگان کلیدی: ملاتونین، مارکرهای کبدی، استرپتوزوتوسین، بیوشیمی.

مقدمه

ارگانسیم های هوازی نیازمند سطوح پایه ای از اکسیژن برای بقا هستند، استفاده از اکسیژن در طول متابولیسم طبیعی باعث ایجاد گونه های اکسیژن فعال (ROS) می شود که برخی از آنها به شدت برای سلول ها و بافت ها سمی و کشنده هستند. فراوانترین ROS تشکیل شده در طول متابولیسم طبیعی سلولی رادیکال سوپر اکسید می باشد این رادیکال بصورت عمده در طول انتقال الکترون از میتوکندری و در داخل شبکه اندوپلاسمی تولید می شود. اگرچه بعنوان محصول فرعی برخی از واکنش های آنزیمی هم تولید می شود، بلکه در طول متابولیک کبدی برخی مولکول ها مانند شکست اکسی هموگلوبین و تولید هم، نیز تولید می شود [۱]. رادیکال های آزاد بصورت عمده و بخصوص یون OH با قدرت واکنش پذیری بالا تقریباً با تمام مولکول های سلول های زنده واکنش می دهند [۲] و صدمات حاصله نهایتاً ممکن است منجر به بیماری هایی همچون سرطان، تحلیل عصبی و شرایط های خود ایمنی شوند [۳ و ۴]. ارگانسیم ها برای محافظت از سلول های خود از آسیب رادیکال های آزاد و واکنشگرهای مربوطه، برخی واکنش های دفاعی برای زدودن موثر و سریع ROS از محیط بین سلولی را تکامل داده اند. وقتی تعادل بین رادیکال های آزاد و سیستم های دفاعی آنتی اکسیدانی به نفع مواد اکسیدان به هم می خورد شرایطی معروف به استرس اکسیداتیو پیش می آید [۵].

هیپرگلیسمی در طول دیابت یکی از فاکتور مهم مسئول برای تکامل استرس اکسیداتیو و تولید گونه های فعال اکسیژن است [۶ و ۷]. در دیابت ها اتواکسیداسیون گلوکز و گلیکاسیون پروتئین می تواند منجر به تولید رادیکال های آزاد شده و این منجر به القای پراکسیداسیون لیپیدی شود [۸]. رادیکال های آزاد اصلی، سوپراکسید، هیدروکسید و پراکسید هستند که ممکن است در آسیب DNA گلیکاسیون و تغییر پروتئین ها و همچنین تغییر اکسیداسیون لیپید ها در دیابت نقش داشته باشند [۹]. سیستم دفاعی آنتی اکسیدان اساساً به دسته آنزیم های آنتی اکسیدانی آنزیمی غیر مستقیم و مولکول های با وزن مولکولی پایین که مستقیماً رادیکال ها و مواد واکنشگر مرتبط را مورد هدف قرار می دهند تقسیم بندی می شود. آنزیم های آنتی اکسیدان نمایانگر خط مقدم دفاع علیه واکنشگر های سمی هستند که آنها را به مواد فرعی غیر مضر متابولیزه می کنند [۵].

پیشینه تحقیق

اسکیر و همکاران (۲۰۰۴) طی پژوهشی روی بیماران مبتلا به فشار خون بالا به این نتیجه رسیدند که درمان ملاتونین به مدت سه هفته فشار خون را بدون تغییر ضربان قلب کاهش می دهد [۱۰]. هیل سابان و همکاران (۲۰۰۴) در مطالعه ای بر روی موش های نر نشان دادند که پیش درمانی با ملاتونین باعث بهبود ایسکمی مجدد جریان I/R از عصب سیاتیک می شود. چون تجویز ملاتونین مانع از افزایش در غلظت مالون دی آلدئید و مانع از کاهش فعالیت آنزیم سوپراکسید دیسموتاز ناشی از ایسکمی جریان مجدد شده بود و نیز بیان آنزیم های مربوط به سوپراکسید دیسموتاز افزایش یافته بود [۱۱]. فاریاز و همکاران (۲۰۱۲) در مطالعه ای بر روی موش های نر که به مدت ۳۲ روزانه ۱۰ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن تزریق شد، نشان دادند که ملاتونین باعث کاهش پراکسیداسیون لیپیدی در قلب، کلیه ها و شش ها گردیده است، اما هیچ اثر محافظتی در کبد، بیضه ها و اپیدیدیم مشاهده نشد [۱۲]. دومینگز رودریگز و همکاران (۲۰۰۵) ارتباط بین کاهش شبانه ی سطوح سرمی لیپوپروتئین های با چگالی کم و کاهش سطوح ملاتونین در بیماران مبتلا به انفارکتوس حاد میوکارد را گزارش کردند. این یافته ها به طور کلی حمایت از این تصور است که ملاتونین ممکن است کلسترول تام را کاهش و سطح لیپوپروتئین های با چگالی بالا را افزایش دهد در حالی که کاهش اکسیداسیون لیپوپروتئین های با چگالی پایین که به طور کلی از بدن در برابر بیماری های قلبی عروقی محافظت می کند [۱۳]. سانچز-ماتئوس (۲۰۰۷) با مطالعه ای ملاتونین بر روی موش های نر نشان دادند که ملاتونین هیچ تغییری قابل توجهی در میزان لپتین و کلسترول پلازما ندارد [۱۴]. تامورا و همکاران (۲۰۰۸) با تجویز طولانی مدت ملاتونین به انسان ها و حیوانات آزمایشگاهی نشان دادند که ملاتونین کلسترول خون و کبد و سطوح کلسترول LDL را کاهش می دهد، اما این اثرات در حیوانات میانسال و مسن و دیابتی قابل مشاهده بود و به ندرت در موش های سالم و جوان مشاهده شد و درمان زنان یائسه با ملاتونین سطوح کلسترول HDL را افزایش داد [۱۵]. شی و همکاران (۲۰۰۹) در مطالعه ای به موش ها چهار میلی گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن ملاتونین دادند، و مشاهده نمودند که سطوح لیپوپروتئین های با چگالی بالا و فعالیت گلوکوتیون پراکسیداز افزایش می یابد. و غلظت لیپوپروتئین ها با چگالی پایین، کلسترول تام و گلوکز خون کاهش می یابد [۱۶]. ریوس لوگو و همکاران (۲۰۱۰) با مطالعه بر روی موش هایی که تغذیه ی چربی بالایی داشتند، نشان دادند که تجویز روزانه ی ۱۰-۴ میلی گرم ملاتونین به ازای کیلوگرم وزن بدن به مدت ۸ تا ۱۲ هفته به طور قابل توجهی باعث کاهش وزن بدن و کاهش لپتین، تری گلیسیرید و کلسترول تام گردش خون می شود [۱۷]. ندوهیراباندی (۲۰۱۱) در مطالعه ای بر روی موش های تغذیه شده با چربی بالا به مدت ۱۱ هفته مشخص شد که با تجویز ۲۵ میکروگرم/ میلی لیتر ملاتونین در موش های تغذیه شده با چربی بالا، ملاتونین افزایش وزن بدن و قند خون را کاهش می دهد، نیز سطوح لپتین، تری گلیسیرید و کلسترول افزایش می یابد [۱۸]. اگیل و همکاران (۲۰۱۰) در مطالعه ای که به مدت ۱۶ هفته با تجویز چهار میلی گرم به

ازای کیلوگرم وزن بدن در روز ملاتونین بر موش‌های صحرایی نشان دادند که ملاتونین وزن بدن، سطوح تری‌گلیسیرید و انسولین، تیوباربتوریک اسید را کاهش می‌دهد [۱۹].

مواد و روش‌ها

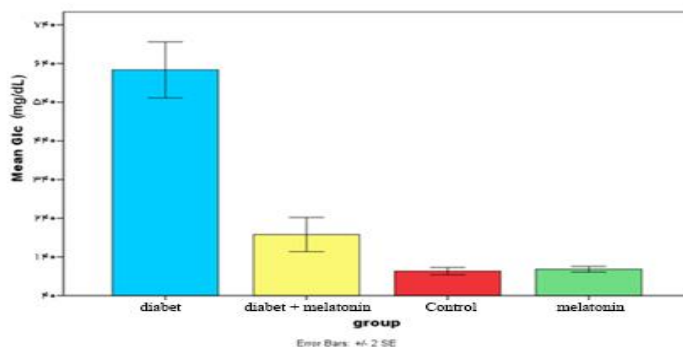
مطالعه بر روی ۴۰ سررت (74) نژاد ویستار تهیه شده از حیوان خانه انستیتو رازی (با میانگین وزن 250 ± 10 گرم انجام شد؛ همه اصول اخلاقی مطالعه مطابق با اصول کار با حیوانات آزمایشگاهی و مطالعات انسانی رعایت شد. حیوانات در حیوان خانه دانشگاه آزاد تبریز در قفس‌های جداگانه ساخته شده از جنس پلی اتیلن شفاف، در شرایط استاندارد حیوان‌های آزمایشگاهی (دمای ۲۵-۲۳ درجه سانتیگراد؛ رطوبت ۴۰-۵۰ درصد، سیکل روشنایی- تاریکی ۱۲: ۱۲) نگهداری شدند، برای اطمینان از شرایط محیطی مناسب و حفظ رطوبت، دما و تهویه مناسب (برای تعدیل سطح آلودگی موجود در محل و کاهش بوی بد محیط ناشی از انباشت آمونیاک حاصل از ادرار حیوانات و کاهش احتمال بیماری‌های تنفسی در حیوانات) از دستگاه تهویه هوا و از دماسنج و رطوبت سنج برای پایش تغییرات شبانه روزی دما و رطوبت استفاده شد. همچنین، قفس‌های نگهداری حیوانات روزانه با آب و ماده شوینده شستشو داده شد. برای حفظ نظافت قفس‌ها و جمع‌آوری ادرار و مدفوع حیوانات از پوشال (تراشه چوب) استفاده شد. غذای مصرفی رت‌ها پلت نامیده می‌شود که به همراه رت و پوشال از دانشگاه آزاد تبریز خریداری شد. آب و غذا به شکل آزادانه در اختیار رت‌ها گذاشته شد. جهت ایجاد مدل حیوان دیابتی از استروپتوزوتوسین به عنوان عامل دیابتی کردن استفاده شد. برای این منظور دوز 60 mg/kg از استروپتوزوتوسین را در بافر سیترات سدیم ($\text{pH}=4/6$, $0/1 \text{ mm}$) و به صورت داخل صفاقی بعد از ۱۲ ساعت پرهیز غذایی استفاده گردید. ۴۸ - ۷۲ ساعت پس از تزریق داخل صفاقی محلول استروپتوزوتوسین میزان سطح گلوکز با استفاده از خون سیاهرگ دمی با دستگاه گلوکومتر (BIONIM) اندازه‌گیری شد. سطح گلوکز خون بالای 250 mg/dl به عنوان مدل حیوان دیابتی در گروه‌های آزمایش وارد گردید. با توجه به اینکه برای هر موش صحرایی 60 mg/kg/b.w از پودر استروپتوزوتوسین استفاده گردید و با بافر سیترات سدیم حل شد در نتیجه با توجه به وزن موش (۲۵۰ گرم) دوز تزریقی محاسبه می‌شود. تعداد رت‌ها ۲۰ سر (گروه دیابتیک و ملاتونین دیابتیک) و هررت ۰/۱ سی سی دارو دریافت کرد. ۳ روز پس از تزریق STZ، با روش قطع دم از حیوان خون گرفته و با گلوکومتر میزان قند خون حیوان را مشخص شد. حیواناتی که قند خون آنها بیشتر از ۲۵۰ میلی گرم در دسی لیتر بود و به عنوان دیابتی نظر گرفته شدند. تیمار دو دسته از حیوانات (شاهد دیابتیک + ملاتونین و شاهد ملاتونین) به صورت کاملاً مشابه انجام شد ملاتونین با دوز 20 mg/kg i.p به صورت حل شده در اتانول ۰/۱٪ به مدت ۶ هفته تزریق شد. همچنین گروه شاهد سالم و گروه دیابتیک همین مدت سالیین حاوی اتانول ۰/۱٪ دریافت کردند. تمامی محلول‌ها روزانه در زمان مشخصی (ساعت ۹) با حجم ۰/۵ میلی لیتر به هر حیوان‌ها از طریق IP (صفاق) تزریق شدند. تعیین سطح گلوکز و مارکرهای کبدی (AST, ALT, ALP) و مارکرهای کلیوی (کراتینین، اوره، اسید اوریک) با استفاده از کیت‌های مربوطه (پارس آزمون) انجام شد. داده‌های حاصل از آزمایش برای نمایش نتایج به شکل $\text{Mean} \pm \text{SE}$ محاسبه شدند. محاسبات آماری با استفاده از آزمون آماری من ویتنی (Mann-Whitney U) برای بررسی تفاوت معنی‌دار مابین گروه‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS. ورژن ۲۲ انجام گرفت و $p < 0.05$ از لحاظ آماری معنی‌دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

در گروه‌های مختلف اندازه‌گیری و نتایج حاصله با استفاده از آزمون آماری آنالیز آماری واریانس یکطرفه در سطح احتمال ۹۵ درصد و سطح معنی‌داری ۰/۰۵ مورد مقایسه قرار گرفت. در صورت وجود اختلاف آماری معنی‌دار از آزمون تعقیبی توکی در سطح آلفا ۰/۰۵ استفاده شد. بررسی میزان گلوکز در چهار گروه مورد مطالعه مطابق نمودار ۱ نشان می‌دهد که:

در رت‌های دیابتی شده میزان گلوکز نسبت به گروه کنترل افزایش معنی‌داری نشان داد. $P^b = <0/05$

مصرف ملاتونین باعث کاهش معنی‌دار گلوکز نسبت به گروه دیابتی گردید. $P^d = <0/05$

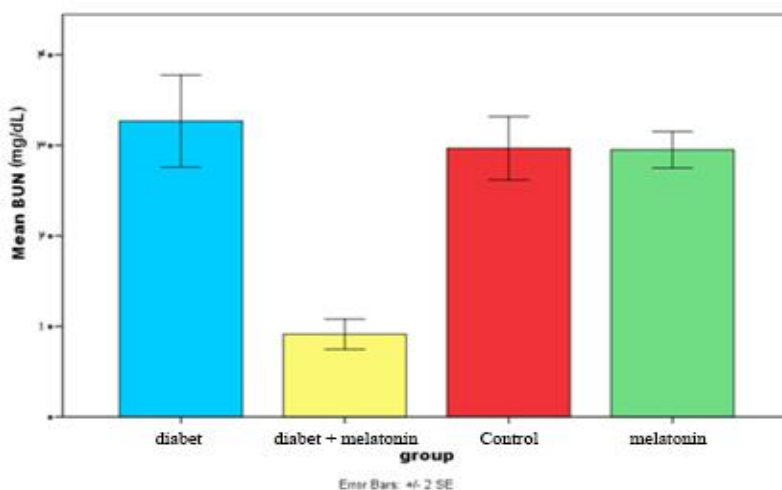

نمودار ۱: نمودار مقایسه میانگین میزان گلوکز (mg/dl)، در چهار گروه مورد مطالعه

بررسی میزان BUN در چهار گروه مورد مطالعه مطابق نمودار ۲ نشان می دهد که:

در رت های دیابتی شده میزان BUN نسبت به گروه کنترل افزایش معنی داری نشان داد. $P^b = <0/05$

مصرف ملاتونین باعث کاهش معنی دار BUN نسبت به گروه دیابتی گردید. $P^a = <0/05$

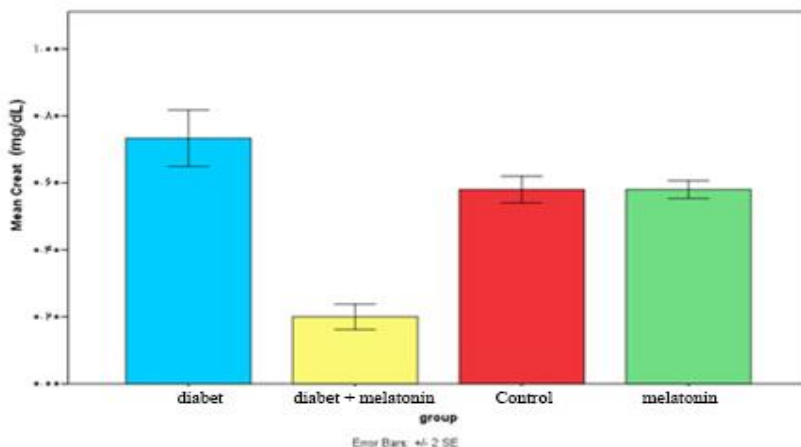

نمودار ۲: نمودار مقایسه میانگین میزان BUN (mg/dl)، در چهار گروه مورد مطالعه

بررسی میزان کراتینین در چهار گروه مورد مطالعه مطابق نمودار ۳ نشان می دهد که:

در رت های دیابتی شده میزان کراتینین نسبت به گروه کنترل افزایش معنی داری نشان داد. $P^b = <0/05$

مصرف ملاتونین باعث کاهش معنی دار کراتینین نسبت به گروه دیابتی گردید. $P^c = <0/05$

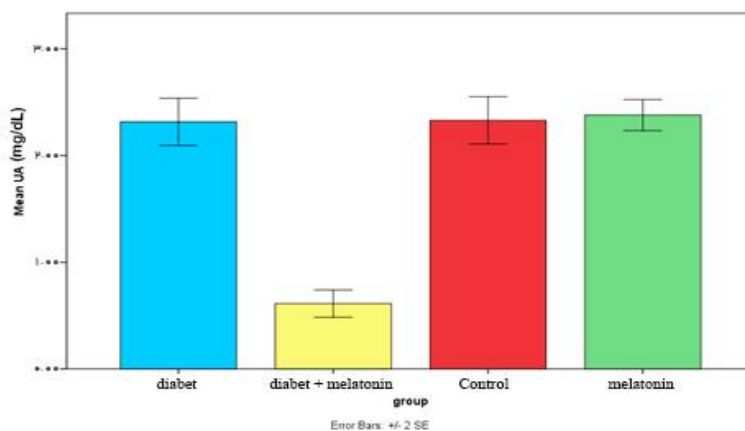

نمودار ۳: نمودار مقایسه میانگین میزان کراتینین (mg/dl)، در چهار گروه مورد مطالعه

بررسی میزان اسید اوریک در چهار گروه مورد مطالعه مطابق نمودار ۴ نشان می دهد که:

در رت های دیابتی شده میزان اسید اوریک نسبت به گروه کنترل افزایش معنی داری نشان داد. $P^a < 0/05$

مصرف ملاتونین باعث کاهش معنی دار اسیداوریک نسبت به گروه دیابتی گردید. $P^b < 0/05$

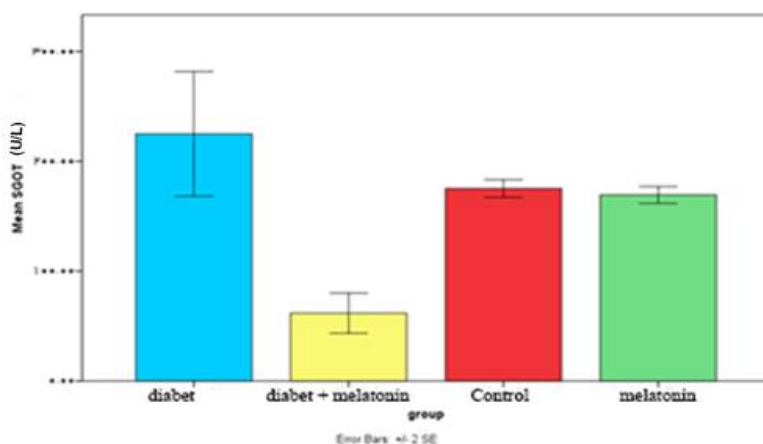

نمودار ۴: نمودار مقایسه میانگین میزان اسید اوریک (mg/dl)، در چهار گروه مورد مطالعه

بررسی میزان SGOT در چهار گروه مورد مطالعه مطابق نمودار ۵ نشان می دهد که:

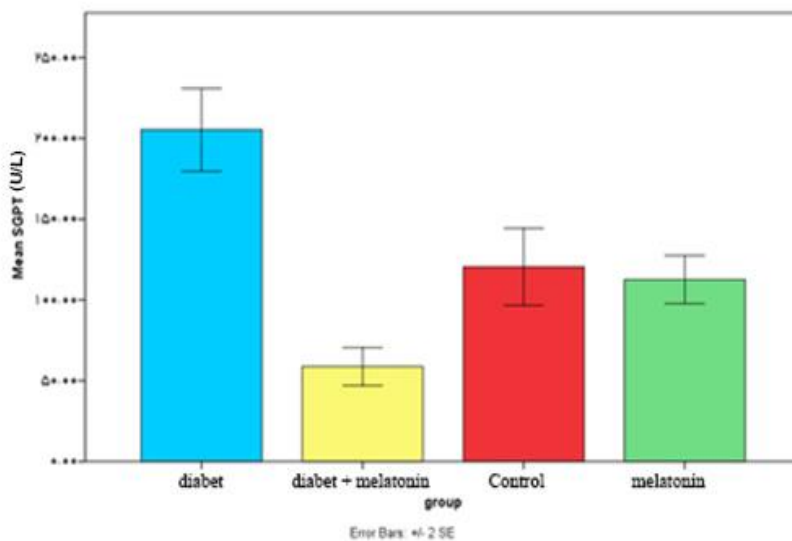
در رت های دیابتی شده میزان SGOT نسبت به گروه کنترل افزایش معنی داری نشان داد. $P^b < 0/05$

معرف ملاتونین باعث کاهش معنی دار SGOT نسبت به گروه دیابتی گردید. $P^d < 0/05$

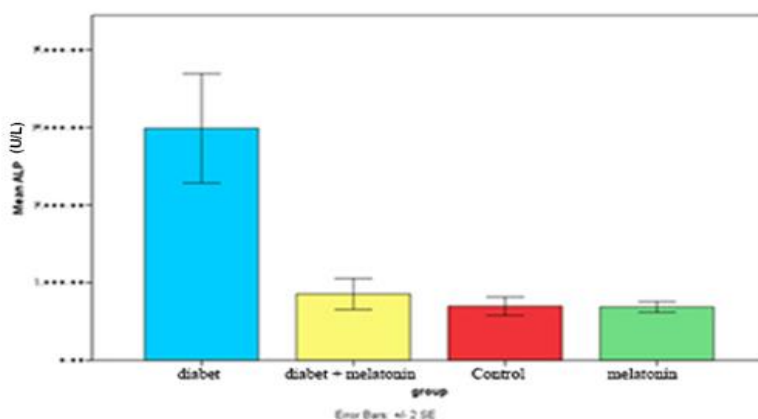
نمودار ۵: نمودار مقایسه میانگین میزان SGOT (U/L)، در چهار گروه مورد مطالعه

بررسی میزان SGPT در چهار گروه مورد مطالعه مطابق نمودار ۶ نشان می دهد که:
 در رت های دیابتی شده میزان SGPT نسبت به گروه کنترل افزایش معنی داری نشان داد. $P^b = <0/05$
 مصرف ملاتونین باعث کاهش معنی دار SGPT نسبت به گروه دیابتی گردید. $P^d = <0/05$

نمودار ۶: نمودار مقایسه میانگین میزان SGPT (U/L)، در چهار گروه مورد مطالعه

بررسی میزان ALP در چهار گروه مورد مطالعه مطابق نمودار ۷ نشان می دهد که:
 در رت های دیابتی شده میزان ALP نسبت به گروه کنترل افزایش معنی داری نشان داد. $P^b = <0/05$
 مصرف ملاتونین باعث کاهش معنی دار ALP نسبت به گروه دیابتی گردید. $P^d = <0/05$

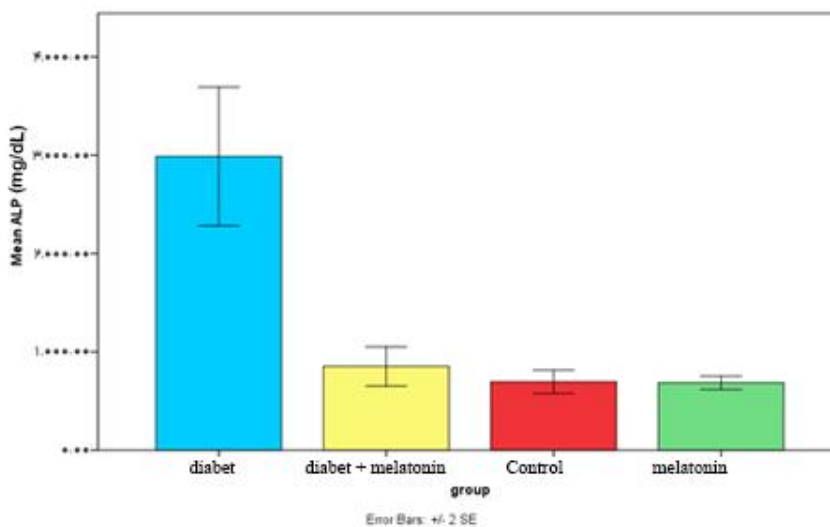

نمودار ۷: نمودار مقایسه میانگین میزان ALP (U/L)، در چهار گروه مورد مطالعه

بررسی میزان اوره در چهار گروه مورد مطالعه مطابق نمودار ۸ نشان می دهد که:

در رت های دیابتی شده میزان اوره نسبت به گروه کنترل افزایش معنی داری نشان داد. $P^b = <0/05$

معرف ملاتونین باعث کاهش معنی دار اوره نسبت به گروه دیابتی گردید. $P^c = <0/05$

نمودار ۸: نمودار مقایسه میانگین میزان اوره (mg/dl)، در چهار گروه مورد مطالعه

بحث

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که میزان BUN، گلوکز، کراتینین، اسید اوریک و اوره در گروه ملاتونین+دیابت نسبت به گروه دیابتی بطور معنی داری کاهش یافت. همچنین میزان تغییرات هیستوپاتولوژیک در کبد و کلیه در گروه ملاتونین کاهش معنی داری نسبت به گروه دیابتی داشته است. در مجموع با توجه نتایج مطالعات پیشین ملاتونین با خاصیت آنتی اکسیدانی قوی و با حذف رادیکالهای آزاد می تواند عوارض دیابت ایجاد شده توسط استرپتوزوسین را بر روی کلیه کاهش داده و موجب بهبود میزان اسید اوریک، اوره، کراتینین و BUN در سرم شود می توان ملاتونین را به عنوان یک آنتی اکسیدان قوی جهت کاهش عوارض دیابت بر روی کلیه توصیه نمود. استفاده از ملاتونین همزمان با دیابت موجب کاهش میزان ALT، AST و ALP نسبت به گروه شاهد دیابتی می شود. استفاده از ملاتونین موجب کاهش عوارض ناشی از دیابت با واسطه استرس اکسیداتیو به کبد می شود. استفاده از ملاتونین در کاهش عوارض اکسیداتیو مربوط به دیابت موثر بوده و باعث کاهش عوارض دیابت بر بافت کلیه و کبد می شود. لذا می توان در درمان بیماران دیابتی با در نظر گرفتن تمامی جوانب مربوطه، ملاتونین را به عنوان مکمل توصیه نمود.

نتیجه گیری

مصرف ملاتونین باعث کاهش استرس اکسیداتیو و بهبود آسیب های کبدی و کلیوی در موش های دیابتی می گردد. البته نیاز به تحقیقات بیشتر در زمینه شناخت مکانیسم مولکولی ملاتونین و خواص آنتی اکسیدانی آن است.

منابع و مراجع

- Halliwell B. Reactive oxygen species in living systems: source, biochemistry, and role in human disease. *The American journal of medicine*. 1991;91(3):S14-S22.
- Halliwell B. The chemistry of oxygen radicals and other oxygen-derived species. *Free radicals in biology and medicine*. 1989.
- Gutteridge J. Hydroxyl radicals, iron, oxidative stress, and neurodegeneration. *Annals of the New York Academy of Sciences*. 1994;738(1):201-13.
- Feig DI, Reid TM, Loeb LA. Reactive oxygen species in tumorigenesis. *Cancer Research*. 1994;54(7 Supplement):1890s-4s.
- Rodriguez C, Mayo JC, Sainz RM, Antolin I, Herrera F, Martin V, et al. Regulation of antioxidant enzymes: a significant role for melatonin. *Journal of pineal research*. 2004;36(1):1-9.
- Mullarkey CJ, Edelstein D, Brownlee M. Free radical generation by early glycation products: a mechanism for accelerated atherogenesis in diabetes. *Biochemical and biophysical research communications*. 1990;173(3):932-9.
- Sanders RA, Rauscher FM, Watkins JB. Effects of quercetin on antioxidant defense in streptozotocin-induced diabetic rats. *Journal of Biochemical and Molecular Toxicology*. 2001;15(3):143-9.
- West IC. Radicals and oxidative stress in diabetes. *Diabetic Medicine*. 2000;17(3):171-80.
- Hunt JV, Bottoms MA, Mitchinson MJ. Oxidative alterations in the experimental glycation model of diabetes mellitus are due to protein-glucose adduct oxidation. Some fundamental differences in proposed mechanisms of glucose oxidation and oxidant production. *Biochemical Journal*. 1993;291(Pt 2):529.
- Scheer FA, Van Montfrans GA, Van Someren EJ, Mairuhu G, Buijs RM. Daily nighttime melatonin reduces blood pressure in male patients with essential hypertension. *Hypertension*. 2004; 43: 192-197.
- Hale sayan,etal.Beneficial effects of melatonin on reperfusion injury in rat sciatic. *J Pineal Res*.2004;37:143-148.
- Farias J.G, Zepeda A.B, Calaf G.M. Melatonin protects the heart, lungs and kidneys from oxidative stress under intermittent hypobaric hypoxia in rats. *Biol Res*. 2012;45:81-85.
- Demirbag R, Yilmaz R, Guzel S, Celik H, Kocyigit A, Ozcan E. Effects of treadmill exercise test on oxidative/ antioxidative parameters and DNA damage. *Anadolu Kardiyol Derg*. 2006; 6:135-140.
- Sanchez-Mateos S,etal.Melatonin and estradiol effects on food intake, body weight, and leptin in ovariectomized rate.j *Maturitas the European menopause*.2007; 58: 91-101.

15. Tamura H, Nakamura Y, Terron MP, etal. Melatonin and pregnancy in the human. *Reprod Toxicol.*2008; 25:291-303.
16. She M, Etal. A novel melatonin agonist, inhibits weight gain and improves insulin sensitivity in high-fat/ high- sucrose- fed rats. *Pharmacol Res.* 2009; 59: 248-253.
17. Rios-lugo MJ, etal. Melatonin effect on plasma adiponectin, leptin, insulin, glucose, triglycerides and cholesterol in normal and high fat-fed rats. *J Pineal Res.* 2010; 49:342-348.
18. Nduhirabandi F, etal. Chronic melatonin consumption prevents obesity- related metabolic abnormalities and protects the heart against myocardial ischemia and reperfusion injury in a prediabetic model of dietinduced obesity. *J Pineal Res.*2011; 50:171-182.
19. Agil A, Navarro-Alarcon M, Ruiz R, Abuhamadah S, El Mir MY, VazquezGF. Beneficial effects of melatonin on obesity and lipid profile in young zucker diabetic fatty rats. *J Pineal Res DOI .*2010;10:234-239.